

Złamanie pierścienia miednicy i panewki stawu biodrowego stanowią poważny problem medyczny, między innymi dla tego, że stanowią znaczne obciążenie dla systemów opieki zdrowotnej. Wymagają one długotrwałej i interdyscyplinarnej opieki medycznej.

Złamanie w obrębie miednicy wydaje się być chorobą potencjalnie sprzyjającą rozwojowi zaburzeń depresyjnych. Z reguły jest to poważny uraz z towarzyszącymi obrażeniami, który drastycznie zmienia dotychczasową sytuację życiową. Wiąże się to z poważnym zabiegiem chirurgicznym, utratą krwi i długim okresem rehabilitacji. Biorąc pod uwagę powyższe czynniki można podejrzewać, że jakość życia oraz funkcjonowanie pacjentów po przebytym urazie i zastosowanym leczeniu operacyjnym może ulec znacznemu pogorszeniu w porównaniu do stanu przed chorobą.

W obu pracach badaniami objęto 75 pacjentów, 57 mężczyzn i 18 kobiet, operowanych w naszym ośrodku w latach 2017–2022 z powodu złamania panewki stawu biodrowego i uszkodzenia pierścienia miednicy.

W pracy oryginalnej nr 1 przeanalizowano takie czynniki jak wiek, płeć, przewlekły ból mierzony skalą VAS oraz częstość występowania myśli samobójczych. Uczestnicy zostali zbadani w oparciu o skale Depresji Becka (BDI). W pracy oryginalnej nr 2 oceniono Pooperacyjne wyniki jakości życia za pomocą skali BREF Światowej Organizacji Zdrowia (WHQOL-BREF) i skróconego formularza RAND 36 (SF-36). Przeprowadzono oddzielne analizy dla mężczyzn i kobiet, a dane porównano w pięciu grupach wiekowych. Celem pracy poglądowej nr 3 było przedstawienie aktualnego podejścia do złamań miednicy, dostępnych systemów klasyfikacji oraz powikłań naczyniowych i moczowo-płciowych.

Prawie połowa badanej grupy pacjentów wykazywało objawy depresji. Stwierdzono dodatnią korelację między wynikiem BDI a przewlekłym bólem u pacjentów z urazami. Ponadto kobiety w badanej populacji częściej zgłaszały myśli samobójcze niż mężczyźni.

Pacjenci płci męskiej uzyskali nieznacznie wyższe wyniki we wszystkich domenach niż kobiety w grupie ze złamaniem panewki stawu biodrowego w badaniu dotyczącym jakości życia. Mężczyźni zgłaszali większą ogólną satysfakcję ze swojego zdrowia w grupie złamań panewki stawu biodrowego w porównaniu z kobietami. W przypadku zbiorczego stanu zdrowia psychicznego mężczyźni uzyskali lepszy średni wynik w obu grupach złamań. W ogólnym

podsumowaniu zdrowia psychicznego grupy złamań panewki dla pięciu grup wiekowych, wystąpiły istotne różnice między najmłodszą a najstarszą grupą wiekową. Natomiast w grupie uszkodzenia pierścienia miednicy najstarsza grupa wiekowa uzyskała najgorsze wyniki we wszystkich czterech skalach zdrowia fizycznego, a pacjenci poniżej 40 lat mieli najwyższy wynik w skali funkcjonowania fizycznego.

Powyższe badania dowodzą, że urazy miednicy to złożone choroby, które mają niewątpliwie negatywny wpływ również na zdrowie psychiczne pacjentów. Aktualne algorytmy leczenia pacjentów ze złamaniami miednicy głównie skupiają się na samym zaopatrzeniu złamania oraz najczęściej towarzyszących chorób, a więc uszkodzeń naczyniowych oraz układu moczowo-płciowego. Absolutnie nie można podważyć zasadności takiego działania, jednak w świetle powyższych wyników wydaje się być koniecznym ustanowienie badania stanu psychicznego oraz dalszych adekwatnych działań obowiązkowym elementem kompleksowej opieki nad pacjentami ze złamaniami miednicy leczonymi operacyjnie.